



Nro. 21.

A' FELS. CSÁSZÁRNAK ÉS A. KIRÁLYNAK  
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

*Indúlt Bétsből, Kedden Mártzius 13. ik napján*

*BCU 1804. ik évfolyamában, library Cluj*

B é t s.

I t t bösegesen lefizette és fizetgeti még ma is Martzius, a' mivel Januarius adós maradt. — Egész Aufriában 4—5 nyomnyi magasságú hó esvén ez előtt valami 8—10 napokkal, az óta hol lutskos hol pedig derék téli hideg napok viradnak ránk. Sok felől írják, hogy számos útasok eltévedtek, és a' mély hófúvásokba süllyedvén, oda veszttek. — Béts utzáin alig győzik naponként több mint 1000 emberek halmokra hánni a' havat; és azt néhány száz szekerekkel hordják-ki a' belső városból szünet nélkül.

Ó Felsege méltóztatott az idevaló Csász. Kir.

egygyesült Evang. és Ref. Consistoriumnál eddig volt Secretárius Tek. Fridrik Urat el öregedett idejére nézve mindenkori hív szolgálatjáért 600 forint esztendőnként való penzióval nyugodalomra bocsátani; Erdemes Hazánkfiát pedig M á r t o n J ó s e f Urat, (a' Német és Magyar Lexiconok Erd. szerzőjét) ugyan ezen Csász. Kir. Fő Consistoriumnál Első Notáriusá és egyfzersmind Második Secretáriusá kinevezni.

A' Fébr. 11-dikén esett napfogyatkozásról külömbkülömb tudósításaink érkeztek messze-földről. — Romából így írnak fölöle Febr. 18-kán. A' Sz. Atya, a' Szárdinai Királyi Familia, 's feles számú Kardinálisok 's itt tartózkodó Hertzegek, meg jelentek e. h. 11-kén a' tsillagnéző toronyban: hanem tsak néhány minutáig gyönyörködhetek benne, mivel vastag homály borította az eget. — Az után tehát tsak egy és más tudományos beszélgetésekkel nyerte meg, a' napfogyatkozás nézhetése helyett, ez a' ditső méltóságú társaság az időt.

„Nállunk (így írt egy Nápolyi tudósító Febr. 15-kén) a' 11-dikben esett nap fogyatkozás, egész lévén, tsak nem tsupa éjtzaka vala. Az égaazonközben itt is hományos lévén, kevés megjegyzéseket lehetett tenni. A' nép sokféle szerentsétlenséget jövendölt vala előre: de semmi veszély nem történt. Halem a' következett éjjel történt valami, a' mellynek izomorú emlékezete sokáig meg fog maradni a' Nápolyi Kronikában. A' nép a' farsáng végét halzatra kívánván fordítani, vigadozással 's az utzákon való csoportozással töltötte idejét. Hirtelen lármatámad, kiáltás esik, hogy

a fogjak az egygyik tömlézből nagy számmal és véletlenül kirontották, az örzöiktől a' fegyvereket elvették, az utzákon a' frázások előtt le és fel tsufolódva nyargódoznak, a' házak ablakaira lövöldöznek, 's több e' félék. Mind ezek felől pedig nem soká tulajdon szemeivel is meg gyözte magát a' fokaság.. Az egész városban réttentes zürzavar uralkodott. Sokak a' közönséges felprédáltatásról féltek. Hanem szerentsére derekassint kezdvén a' katonaság tüzelni a' gonoszokra, 's a' katonasághoz a' bátrabb polgárok közzül is magokat feles számmal hozta tsatólván, a' tolvaj feregnek egy része az utzákon el hullott, egy része ölfogattatott, a' többek elfzaladtak, 's az ólta üldöztetnek. Egyfersmind a' Pápa' fomszéd vidékein is hir tétetett, hogy legyenek vigyázattal.

A' mi továbbá a' napfogyatkozás az Északi tartományokban illeti, úgy látzik, hogy az Északi lakosoknak ezen tekintetben kedvezőbb akart lenni az idő. Stockholmból írják, hogy igen nagy hideg és tilzta ég lévén, olyan szépen láttzott mind végig a' napfogyatkozás, hogy lehetetlen lett volna különben kívánni. — A' sok fótok is tilztán láttzottak a' nap' oldalán.

### Frantzia Respublika.

Páris városának lakosihoz következő hirdetményt intézetta' Justice miniszter: „Polgárok! Az Anglia Kormányzékától zsóldbba vétetett hatamiák olly végből jöttek Párisba, hogy megöljék az első konzult. — Megtzáfolhatatlan okokkal meg lettek ezt az átkozott öszve esküvel próbálni. Már sokan meg fogattattak ezen gonolj

tévők között, de olyak is vannak még néhányan, a' kiknek nyomokba akadni nem lehetett. Az ő gonosz vezérjeiket Georget és Pichegrüt, 's néhány czimborás társaikat még ekkorig sem találhatta ki a' Politzia. Polgárok! légyetek, az azoknak nyomozásában foglaltat Politziának segítségére. — Azt kívánja a' ti köz javatok és boldogságotok, hogy azokat az utálatos embereket, a' kik Frantzia Országot gyárfba borítani, és szörnyű hazafiak közt való háborúba keverni igyekeztenek, a' Nemzet boszszúálló kezébe adjátok. A' törvénynek egyik zikkelye minden polgárnak azt parantsolja, hogy minden hozzájok bé szállott idegen embereket, 24 óra elforgása alatt, jelentsenek bé a' Politziánál. Most van az a' szempillantat, mellyben leg szorosabban meg kell ezt a' törvényt tartani. — Polgárok, magatokra vigyázzatok, és azoknak az utálatos embereknék, a' kik az egész világból való ki tsapatásra méltók vólnának, titkos szállást ne adjátok s. a. t.

Párisból, Februarius 22-ikén. Soult, Baraguay d'Hilliers, és több Fr. Generálisok, a' kik az úgy nevezett Angliai Frantzia armádiánál szolgálnak, örvendező leveleket küldöttek az első Konzulhoz, mellyekben arról tesznek jelentést, hogy az egész tábor el tölt azon való örömmel, hogy a' mostani veszedelemtől is meg menekedett az ő élete. De mind a' magok, mind a' tábor' nevében boszszúállásra kényszeritik őket. — Haladék nélkül való boszszúállásra méltók (ugymond) azok az átkozott, 's istentelen emberek, a' kik a' leg nagyobb iszerentsétlenségbe igyekeztenek Frantzia Országot ejteni, és az első Konzul méltóságos izemtyét meg ölni."

A' Konzularis testörző sereg, és az egész Párisi katona őrizet nevében, annak brigadiros Generálisa Berthier Caesar a' véle volt több Stabalis tisztekkel együtt az első Konzulhoz menvén audientziára, így szollott: Polgár Első Konzul! Mi azért jöttünk, hogy a' Frantzia ország végső romlására koholt öfzve esküvésnek ki nyilatkoztatásán való örömiinket jelentsük. Te azon haramiákból álló öfzve eskütteken, a' kiket a' mi ellenségünknek miniseriuma zsöldba vett, újobban diadalmaskodtál. Hogyha ezen gonosz emberek között oly férfiak is találtatnak, a' kik ennekelötte ez ö haznos szolgálatjokra nézve, a' Haza háladatofságára érdemesek voltak, most ezen újalatos tettek által annak haragját, s boszorkálását annál inkább meg érdemlik. Polgár Első Konzul! Kéz a' te szolgálatodra a' mi élénk, és minden Frantzia Ország boldogsága ellen tett ellenséges próbatételek ellen óltalom bástya gyanánt leszen a' mi testünk."

A' Haza, és az ö személye eránt mutatott hivségeket, következendő módon köszönte meg az Első Konzul: „Respublikának vitézei, Tinéktek, kiknek védelmezésére bizta a' Frantzia nemzet magát, és a' mit ti végbe is vittetek nagy ditsőfleggel, minden más polgárok felett több okotok van azon veszedelmes complot ellen boszorkodni, melyet a' mi halálos ellenségünk, ezen anya városig bé tsufztatott. Akármely haznos szolgálatnak legyen is ök a' Hazának, de mivel végtére az ö ahoz tartozó kötelelségeikről el felejtkeztek, és veszedelmes tanátsot koholtak az ellen, a' büntetést el nem kerülik. — Még harmad nappal ennek-

lötte azon otsmány 's czstelen planumot el nem hihettem; de végre kénytelen voltam annak valóságáról magamat meg győzeim engedni, és ugyan ezen tekintetből az igazság útjára bizom a dolgot. Az én kormányom alatt, a' Háza eránt leg érdemesebb emberek sem maradnak büntetetlenül, ha esküvéseket meg rontják, és a' Háza ellenségeivel fiigyet kötnek; és akármit intsekedjenek az én személyem után, de valameddig illy hiv és vitez emberek lesznek körültem, addig sohase böldegúlnak gonosz feltételekben."

A' Journal de Paris nevezetű közönséges újság levélben nem régebben illy fontos kérdés fordult elő: Mi az oka, úgymond, hogy Bonaparte ennyire üldöztetik, holott sok ideig semmit sem féltett a' vérszomjuhozó Robespierre? Ezen kérdésre illy felelet adatott: Robespierre, úgymond, azért fogadta zsóldbba Anglia, hogy a' Frantziákat öldöffe, 's hazájokat végső veszedelembe ejthesse. Ő mennél tovább élt, annál több gonoszt miveit, 's annál jobban megfelelt a' Londoni Kabinét tzélzásának. Tehát épen nem lehet azon tsudálkozni, hogy az ő életének senki tört nem vetett."

Most Francia Orzágról egyebet el halgatván, e' hármát említjük: 1) Hogy a' Tempeli fogházba tsukatott Moreau Generálnak 13 tizkelyből álló kérdés terjesztetett eleibe, hanem az ő azokra adott feleletei még nem hirdettek ki. 2) Hogy Generál Moneey, a' kire Moreau megfogatása bizatott vala, és a' ki e' végre 50 fegyveresekkel küldődött el az ő útjának clállására Páris városa és Grosbois közt vele ölvé

találkozván, kotsijába ült; 's ott mondotta néki meg, hogy ő Status rabja legyen. Ezt halván Moreau, így kiáltott a' maga kotsisára: Kotsis az Abtey fogházba! Erre kotsisa így felelt: Más vigyen Uram! téged' oda, de én nem, 's azzal a' helyéről leugrott, elszaladt 's egynek a' nemzeti Gárdisták között kellett a' kotsis helyére felülni, 's őtet az Abtey fogházba vinni. — 3) Hogy a' Generál Moreau processusának ki menetelét senki sem tudhattya bizonyosan; arról mind azáltal senki sem kételkedhetik, hogy az egész Publicum azt kívánja, hogy ő a' maga ártatlanságát megmutathassa.

Midőn a' Politziai Biztosok a' Gen. Moreau' házában az irásokat petsét alá vették, a' felesége és anyóssa, még ezen nem igen illetődtek meg: hanem, mikor a' hintójat üressen látták haza érkezni, már ekkor mind ketten keserves sirásra fokadtak. Gen. Moreauné viselő; némelyeknek erősfítések szerént a' férje' elfogattatásának híret meghallván, idétlent szült: mások azt mondják, hogy csak elesett. De e' mind csak beszéd. — Hogy Bonaparte a' Gen. Moreau' ezen complótba való avatkozását igen sajnálja; hogy Bonaparténé annak megértésére, hogy Moreau is részese legyen az ölfizzeesküvésnek, megbetegedett; és hogy nem egy versben tette volna ezen nyilatkoztatást, hogy a' világon mindent oda adna, csak Gen. Moreau ezen dologban ártatlannak találtna: mind ezek hasonló közbeszédeknek is tartathatnak, hanem az is meg lehet, hogy nem fundamentom nélkül való. —

Két féle értelemben van a' közönség az eránt

a' tárgy eránt is, a' melly felett Pifchegrü és Moreau egymásközt meghasonlottak. Némelyek azt mondják, hogy onnét támadott volna a' köztök való egyenetlenség, hogy Moreau nem akart volna 18 dik Lajos eránt a' Pifchegrü planumával egyenesen dolgozni. Mások azt állítják, hogy az ő elfogatott leveleik között egyben ezek á' szavai fordúlnak elő Gen. Moreaunak: — „Én nem akarom Bonapartét orozva meg ölni; a' plánumnak tisztának kell lenni; majd meg látom én, hogy mit lesz leg jobb nékem tseledni“

Gen. Moreau a' jofzágában lévén midön meghallotta, hogy az ő Párisi házában lévő papiroffait a' Politziai Biztosok megmotózták, azonnal befogatott, és olly tzéllal indúlt Párisba útnak; hogy önnön magát az Elöljáróknak általadja, és megvizgáltatását kérje. Ezen utjában találkozott véle szembé az ő elfogására küldetett Gen. M o n c e y.

Ezen nevezetes történetről méltó leszen még a' következendő apróság környülállásokat is elolvasni. — Ex-Generál G e o r g e s az ölfzveesküvésnek felfedeztetődése előtt, mint fahordó, az ugy nevezett Thüillériában a' mostani Konzuláris épületben tartózkodott egy időóita, várván az alkalmatoflagot hogy az Első Konzúllal találkózván, a' világból kiolthassa. Az Arena és Cerrachi megölettetésektől fogva gyülöli őtet megengesztelődhetetlenül. Midön egy alkalmatoflaggal a' hátaról a' fát letévén előre hajlott volna, olyan helyre kapott a' kezivel, a' mellyből azt lehetett ki hozni, hogy talám megsérült az emelésben. A'



Házmester is így itélvén, segíteni akart rajta: hanem midőn tapogatta volna hogy holfáj, elhült rajta, hogy két pifolyt érzett ott lenni, a' mellyek gyaníthatóképpen szoritották a' gonosz ember nadragát. A' gyáva embernek azonközben nem lévén a' Georges' megfogására bátorsága, lármát ütött: hanem ez, az alatt elillantott. Azután az épületben találtató mindentselédek vizsgálás alá vétetődtek, 's a' Georges Adjutánsa is közöttök találtatott.

Midőn a' Megtartó Tanács az öfszveesküvés kinyilatkozásán való örömeinek kinyilatkoztatása végett egész sereggel az Első Konzúlhoz ment volna, annak Elölülője Berthollet ilyen foglalatú gyökeres beszédet mondott - el: — „

„Polgár Első Konzúl! Ezen Megtartó Tanács a' maga hozzád való közöneteit szokta vala közönségesen elődbe hozni, hogy te a' Respublikának ditsőfféget szerezvén, böltséfféggel és nagy vigyázással kormányozod. Most ellenben az a' bofszankodás hozta azt ide, a' melyet ő benne az a' complot gerjesztett fel, mellynek Agensei Anglus zsoldon vannak. Nagy szomorúságára szolgál az emberiségnek, hogy egy nemzet fejeit annyira meg alacsonyúltni szemléli, hogy a' gyilkos öldökléft parantsolják. Igen gyengék azok, a' kiknek az ilyen gyalázatos dolog szabad. A' Megtartó Tanács fájdalommal szemlélt a' haza' leg nevezetesebb óltalmazói közzül egygyet, az elvádoltatottak között lenni. A' vádnak fontossága és a' körülállások szükségessé tették az ő eránta elővétetett elközöket. Te, Első Konzúl! az elvádoltatottaknak a' Polgári Itélőszék' eleibe való ál-

littatások által elkövetted azt, a' mit a' polgári személyes bátorság kíván. A' Megtartó Tanács azt kívánja, Polgár Első Konzúl! hogy te ennekutánna kevesebbé halgass a' te tsupa bátorságodra, a' melly minden veszedelmet meg tud vetni; és hogy ne fordítsd egész figyelmeletiségedet a' közönséges dolgokra, hanem kiméld meg annak egy részét a' te tulajdon bátorságodra, a' melly egyszersmind a' haza' bátorsága is.

A' Konzúl ilyen szavakkal felelt: — „

„Attól a' naptól fogva, hogy első Magisztrualis tisztségre jutottam, sok versbéli complotok forraltattak az én életem ellen. A' táborban nevedekvén - fel nem sokat gondoltam soha azonveszedelmekkel, a' mellyektől nem félttem.

„Hanem, midőn azt meg fontolom, hogy mi tsoda állapotba volna ez a' nagy nemzet helyhez tetve mostan, ha az utóbbi öszfzesküvés végre hajtódhatott volna, már ekkor meg nem tartóztathatom magamat a' mély szomoruságtól és megilletődéstől, mivelhogy ezzel az öszfzesküvéssel a' Frantzia népnek ditsőffége, szabadsága, 's egész jövőndő létele ellen volt a' tzélozás.

„Már régolta lemondottam a' magános életnek gyönyörüségeiről. Egész életem béli szempilantatjaim azon kötelelségeknék bétöltetésekre fognak fordítottódnj, a' mellyet hivatalom és a' Frantzia nép kívánnak töllem.

„Az egek gondját fogják viselni Frantzia országnak, és a' gonoszok által forraltatott complotokat semmivé teszik. A' lakosok legyenek tsendességben. Az én életem addig fog nyulni, mig a' nemzetnek arra szüksége lefzen. Hanem szüksé-

gesnek hiálem hogy tudgya a' nemzet, az ő szeretete és Bízodalma nélkül nékem az életben semmi vigasztalásom nem leang, 's minden tétel nélkül való is fogna az lenni."

A' Temple nevű épületben nem tsak Gen. Moreau, hanem a' többé elvádoltatottak is minnyájan különkülön szobákban tartatnak fogva. Nagy vigyázás van rájok, hogy senkivel ne beszélhesse-  
senek, és senki semmit tudokra ne adhasson. Minnekelötte az Itélőszéknek általadattatának, annak-  
előtte egyház napokkal közleni fogják mindenikkel irásban a' vádnak minémiségét.

Gen. Moreau Febr. 16-án délután az Első Konzúl', néhány Miniszterek', és Senátorok' jelenléte-  
ben, kérdeztetett ki a' Frantzia fő itélő Biró által, melynek alkalmatosságával minden ellene elő-  
hordatott dolgokat tagadott, azt is lehetetlen-  
nek állítván egyebek között, hogy ő és Pichegrü  
azon egy complóiban lehettek volna, úgymint a'  
kit bizonyos idővel ennekelötte ő Moreau az Or-  
szágbírók előtt el árult vólt. — Az őszve esküd-  
teknek Paristól fogva egész 'tenger partokig vól-  
tak biztoifjai a' falukon, a'hol vagy magok tartózkod-  
tak az őszveesküdtek, vagy az ő szüleményeik, és  
ugyan ezért a' régi Normandiában és Picardiában  
sokan is fogattattak el. — Majd minden Vendégfo-  
gók megvizsgáltattak, és a' kiköltöztek közzül  
fokan a' háznak kegyelem, és hazájokba való vizs-  
tza menetel engedtetett, most ujra árestáltattak.

Erről az őszve esküvésről annyit és anyyi fé-  
leképpen beszélnek, hogy igen nehéz a' sok köz-  
zül az igazat kiszemeldi. — Roland nevű Párisi  
Polgárról illyen két féle tudósítást olvasunk: Pol-

gár Roland, (igy szól az egyik tudósítás) éppen a' theatrumból való kijötében fogatott meg, és Státus Tanácsos Reálhoz vitetett, a' ki kérdvén tőle, hogy tudná e', miért fogták el? azt felelte, hogy telyefséggel nem tudja. — Hát valami gyanús személyeknek nem adott é a' házánál szállást? Pichegrü, felel Roland, mint régi Barátom szállást kérvén a' napokban nállam, azt tőle meg nem tagadhattam — hát a' szekerét által adta e' fokszor Pichegrünek hogy Moreauhoz mennyen benne? ezt tagadván Roland, megintetett, hogy vigyázzon magára, mert a' kotsiffa, a' ki az előtt csak két órával árestáltatott, már mindent kivallott volna — így hát, felel, nem tagadhatom. — Azután így szólott Reál, Rolandhoz: Te ugyantsak kétszer vagy háromszor adtad a' szekeredet által Pichegrünek, hanem ő béres kotsiban (Fiakkerben) mindennap megjelent Moreaunál — a' Fiakkeren ugyan csak a' Magdalena templomáig, innét pedig gyalog ment bé Moreauhoz s. a. t. — halván Roland ezen környülállásokat, annyit kivallott, a' mennyit talám Reál sem várt volna: nevezetesen hogy Pichegrü megboszfzankodott volna Moreaura azért, hogy a' levelében, mellyet hozzá Londonba küldött azzal biztatta volna, hogy tzeljoknak elérésére, már minden jó kézületék meg vagynak tétetretve, 's hogy a' táboroknak, a' Megtartó Tanácsnak, és a' törvény hozó gyűlésnek tagjai többnyire az ő részén vólnának, holott meg érkezésekor, mind ezeket Ellenkezőképpen találta. —

A' másik tudósítás szerént ugyan ezen Roland ártatlannak itéltetett, és elbotsáttatott, azzal ment-

vén ki magát, hogy ötet Pichegrü megtsalta, midőn azt mondotta, hogy ő azért tért vissza hazájába, hogy magát azon kiköltöztek laistromába bé irassa, a' kik hazájoktól hegyelmet, és hazájekbavaló bévétettetést nyertek.

Páris, Febr. 29 kén. Ma ilyen fontos hiradások olvastatnak a' Moniteurben: — „

„Pischegrü tegnap reggeli három órákor a' Chabanais nevezetű utzában elfogattatott. Az az előtt való éjjel a' Vivienne nevezetű utzában halt. Az előtt néhány napokkal a' Pantheon táján tartzkodott; a' szállását gyakorta változtatta. Egy-egy meghálása sokszor belé került 12—15 ezer Livrákba. Egy Politziai Biztos hat válogatott katonákkal egygyütt, olyan hirtelenséggel ment bé hozzá, hogy sem a' pistolyoknak sem a' hegyess törnek, a' mellyek éjtzakánként az asztalán szoktak vóit állani, hasznokat nem vehette; tsakugyan védelmezni akarta magát; egy fertály oráig küszködött a' katonákkal. Az ő állapotján való szánakozásra is próbálta feladítani őket: hanem így felelt néki az egygyik: — „

„Indúlj! mi többé téged' nem esmérünk, az Angliai aranytól megtsömörölve jöttél ide; helyette való orozlóvá (sikáriussá) tette magadat; a' ki hazáját elárúlja, megszűnik Frantzia lenni.“ —

„A' Státus Tanáts egy törvény projektomot küldte tegnap megerősítettésért a' Törvényhozó Gyűlés' eleibe, a' mellynek ebből áll summás foglalja: hogy azok, a' kik Georget, és az ő 60 társait, az Anglus zsóldon lévő haramiákat, a' kik Páris várossában és ennek környékein tartzkod-

nak, hasonló büntetéssel büntetődjenek. Éjjel senki közzülök ki nem ronthat a városnak lineáinál; nappal pedig az arra kirendeltetve lévő személyek a kimenő idegeneknek paszszusaikat személyesen megvizsgálják: e' szerént telyességgel ki nem löphatják magokat Párisból a' háramiák, és ki nem kerülök a' bünté éf, a' melly öket várja. A' lakosok magok is el nem fogják mutatni azon helyekről a' Politziának jelentést tenni, a' hol a' háramiákat lappangan gyauitják."

### Olasz Ország.

Bolognából Febr. 15-kén. Ue való tudós Professort Aldini, a' ki egynéhány tudós könyvetskéket adott ki a Galvanismusról, 's azok által nagy hírt és nevet szerzett Európában magának, egy arany medallióval, emlékeztető pénzrel, 's tulajdon kezével írott levelével tisztelt meg a' tudományokat és Tudós embereket nagyon betűlő Maximilian József Báváriai Vál. Fejedeleml, mellyben a' Galvanismussal való próba tésfeleknek további folytatására serkengetni kívánja. Egylzersmind egy olly diplomát küldött néki, melly által ő a' Monackiumi tudós Társaságnak tagjává tételődött.

Livornóból Febr. 22 ik napján. Az Olasz Országban lévő Frantzia katonasag, lassan lassan a' teager partak felé utazik, hogy ekköpen azon ponthoz, melly eleibe van téve, annál közelebb lehessen. Ambár csak nem száz ezer e berre megyen már annak itt a' száma, mindazáltal még mölt is több hadi nép váratik Frantzia Országból.

A' Fr. Kormányzék rendelkezéséből minden Livornói kikötő helyben találtatott szállító hajókat letartóztattak, kétség kívül oly feltétellel, hogy azoknak hasznát vehessék maga idejében. A' Francia Kormányzéknek ezen intézetje ném kevés kárára van a' tengeren való kereskedésnek.

### Elegyes Dolgok:

Azok a' Lengyel és Német nemzetbeli még életben maradt katonák, a' kik a' Sz. Domingo szigetében Fr. Generál Rochambeau vezérlése alatt szolgáltak, hadi fogságokból leendő ki szabadulások végett, Jamajkában, Anglus zsóldba állottak. — Krim i á b a n, a' Fekete Tengerbe nyúló Odessai kikötő helyben, számos hadakozó és szállító hajók kélzistettek ki, mellyek a' jövő tavaszkor számos hadi néppel meg terheltetve, a' Közép tengerbe küldetnek. — A' Fényes Portánál volt, de onnan vissza hivattatott Anglus követét Lord Drummondot a' fél hóld tziemerü vitézi Rendbe való bevétel által tisztelte meg III. Sélím Zultán. — Azon négy Portugallia Országihadi tisztet, a' kiket az Algiriai Korsárok, (tolvajok, tengeri haramják,) Portugallus hajókon, két elztendővel ennekelőtte el rablottak, nem régiben, Algiriában, valamelly tsekély hibájokért, halálra ítéltették. — A' fejekre mondott halálos szententziát az Algiriai Kormányzék meg változtatván, 800 at üttetett egyiknek egyiknek a' talpán, mely büntetés ézerszerre is késervesebb a' halálnál, és ritka, a' ki csak 100-at is ki álhasson életben. — A' Francia Szolgálatba lépett, 16000 ember.

ből álló Helvétus négy regementnek, tulajdonos Generálissává Bonaparte Lajos tétetődött.

\* \* \*

Leg finumabb Spanyol fajta Kosoknak eladattatásokat illető Tudósítás.

A' Magyar országon Nyitra Vármegyében Morva ország' határa mellett lévő Holic si, Cs. K. Uradalomban, feles számú Kosok fognak, nyiretlen, Aprilisnek 23-dikán dél előtti 9 orától fogva a' következendőkön, közönséges konyavetye által kész fizetésért eladattatni. Minthogy az ezen uradalomban található juhnyájoknak nagy tökéletességre vitetett megnemesítettések már közönségesen léven, további ajánlás nékie nem kívántatik; és minthogy a' Kosok 1, 2, 5, 's 6 darabonként adattatván, mindenek a' magok szükségekhez alkalmaztatott számmal vásárolhatnak, 's e mellett ezeknek finumságok és megnemesedések felől egész meglegedéssel meggyőződhetnek: ilyen módon az ő Császári Felsége Kegyelmes tzeleozásauak is elégtétetődik, minthogy ezen leg finumabb juhtartással való majorkodás által, a' gazdaság ezen fontos részének közönséges tökéletesülése, melzire kiterjesztetik.

Azok tehát, kiknek a' vásárláshoz kedvek vagyon, a' meghatározott napra és helyre illendőséggel meghivattatnak —

A' Cs. K. Familiai Uradalom  
fő Kormányozó Hivatala által.